

Projekt ma na celu ocenę skuteczności zdalnej motywacyjnej terapii rozmową (MI) w poprawie samopielęgnacji oraz wyników zdrowotnych pacjentów z niewydolnością serca (HF) i ich opiekunów. Biorąc pod uwagę rosnącą liczbę osób cierpiących na HF oraz ograniczenia tradycyjnych interwencji twarzą w twarz, projekt ten bada alternatywne, zdalne podejście.

Niewydolność serca (HF) dotyka około 2% światowej populacji i prowadzi do wysokiej śmiertelności, częstych hospitalizacji oraz znacznego obniżenia jakości życia pacjentów. Skuteczna samopielęgnacja, obejmująca przyjmowanie leków, monitorowanie objawów i zdrowy tryb życia, jest kluczowa dla zarządzania HF, ale wielu pacjentów i ich opiekunów napotyka trudności w realizacji tych działań z powodu braku wiedzy, motywacji i dostępu do specjalistycznej opieki. Obecne metody zarządzania HF wymagają innowacyjnych rozwiązań, aby sprostać wyzwaniom związanym z dostępem do opieki, zwłaszcza w odległych lub niedostatecznie obsługiwanych rejonach. Pandemia COVID-19 uwydatniła konieczność rozwijania zdalnych form opieki zdrowotnej, takich jak telemedycyna i zdalne monitorowanie pacjentów. Zdalna motywacyjna terapia rozmową (MI) oferuje obiecujące rozwiązanie, umożliwiając pacjentom i opiekunom otrzymywanie wsparcia bez konieczności fizycznego udawania się do klinik.

Projekt obejmuje dwuramiennie randomizowane badanie kontrolowane z udziałem 300 par pacjent-opiekun z Kliniki Chorób Serca w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym. Grupa eksperymentalna otrzyma 7 sesji MI w ciągu 12 miesięcy, podczas gdy grupa kontrolna będzie otrzymywać standardową opiekę. Wyniki będą oceniane na początku oraz po 3, 6, 9 i 12 miesiącach od rozpoczęcia badania. W badaniu, przy użyciu ustandaryzowanych ankiet, będą oceniane takie domeny jak utrzymanie samopielęgnacji, percepcja objawów, zarządzanie samopielęgnacją, funkcjonowanie fizyczne, rola fizyczna, ból ciała, ogólny stan zdrowia, witalność, funkcjonowanie społeczne, rola emocjonalna, zdrowie psychiczne, graniczenia fizyczne, częstotliwość objawów, jakość życia oraz ograniczenia społeczne.

Naszym projektem chcemy wykazać, że zdalne MI jest skuteczne w poprawie samopielęgnacji i jakości życia pacjentów z HF oraz zmniejszeniu obciążenia opiekunów. Ponadto, projekt oceni opłacalność tej interwencji. Pozytywne wyniki mogą prowadzić do integracji zdalnego MI w standardowe praktyki opieki nad pacjentami z HF, co zredukuje bariery w dostępie do edukacji i poprawi dostęp do opieki. Projekt może dostarczyć cennych informacji na temat wykonalności i wpływu zdalnych interwencji MI na wyniki zdrowotne pacjentów z HF, co może wpłynąć na politykę zdrowotną i wspierać adopcję cyfrowych rozwiązań w zarządzaniu chorobami przewlekłymi.